

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XVII. Pœnitentia Magdalenam hortatur Devm adire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Tam scio quid sit Amor; nolensque, volensque,
trahentem

Quem sequor, & fugio: est blanda tyrannis
Amor.

ELEGIA XVII.

*Pœnitentia MAGDALENAM hor-
tatur DEVM adire.*

MAGDALA surge, tuo simul obuia tende
parenti.

Per sua nosco Deum lumina: Christus adest.
Fulmina num palles? toruo blandeque severo
Igne micant oculi; spemque metumque seca.
Cæca quidē surdis scelus opprobrat ira querelis;
Sic tamen vt dextrum spondeat omen Amor.
Id sensit Paphio quondam malè saucius arcu
Iesseides mœchus, Iesseidæque nepos:
Idque Semiramij sensit Rex carceris heres;
Sensit & id læso Numine quisquis amat.
Cernis, vti placidis radiis argutat I E S V S,
Transpiratque suas in tua corda faces.
Grata Deo, puris ardebis victima flammis,
Quæ vixti anguiferis fœda Medusa comis:
Si modò de tristi sale des libamen Amoris,
Deque tuis lacrymis ceu mola salsa fluat.
Promptius an quidquã fletu, liquidave scatebrat
Et tamen immensum parturit illa decus.
Scilicet inuitat pietas lacrymosa Tonantem:
Quaque it fletus, Amor mox iubet ire Deum,

ELE.